

Kr. De indbetalte Beløb fradrages, forinden Refusion fra Statskassen og Forsørgelseskommunen beregnes, i den Udgift, som Opholdskommunen i Medfør af § 13, 2det Stykke, er berettiget til at faa refunderet.

Lovens §§ 8—16 er stemmende med §§ 7—15 i den tidligere Lov, idet der blot til § 16 er føjet en Bestemmelse om, at for Regnskabsaaret 1927—28 aflægges særskilt Regnskab for Kommunernes Udgifter i Henhold til Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente og for Udgifter i Henhold til nærværende Lov.

I Lovens § 17, Refusionen fra Statskassen til Kommunerne, der uforandret er syv Tolvtedele, bestemmes nu, at der efter nærmere fastsatte Regler kan ydes Forskud paa Refusionen. Statskassens Bidrag til vanskeligt stillede Kommuners Udgifter til Aldersrente, som ikke refunderes, nedsættes fra 1 Mill. Kr. til 350 000 Kr. aarligt for Finansaarene 1927—28 og 1928—29.

Lovens § 18 er enslydende med den gældende Lovs § 17, og de sidste Paragraffer indeholder Bestemmelser om Ophævelse af den tidligere Lov, Lovens eventuelle Udvidelse til Færøerne, Lovens Ikrafttræden 1. Oktober 1927 og Overgangsbestemmelser.

Ved Lovforslagets Fremsættelse i Folketinget udtalte Indenrigsministeren, at den Udgift, som den gældende Aldersrentelov foranlediger, er saa betydelig og overstiger Udgiften efter den ældre Alderdomsforsørgelseslov saa meget, at en Reduktion af den er nødvendig, naar en Besparelse paa Statens og Kommunernes Budgetter skal tilvejebringes. Ministeren oplyste, at Udgiften for Stat og Kommuner i 1923—24 var 69,8 Mill. Kr. + 2,2 Mill. Kr. til Brændselshjælp, i 1924—25 i alt 74,3 Mill. Kr., for 1925—26 paaregnes en Udgift af ca. 71 Mill. Kr. og i 1926—27, hvor Dyrtidstillæget og Forskelstillæget gaar ned med i alt ca. 4,5 Mill. Kr., kan regnes med en Udgift paa 66½ Mill. Kr., fordelt med 38,8 Mill. Kr. til Staten og 27,7 Mill. Kr. til Kommunerne. Det Lovforslag, som Ministeren fremsatte, foreslog nu ikke en saa stor Nødgang, som vilde svare til Pristallets Nedgang og Kroneværdiens Stigning, men indskrænkede sig til at foreslaa en Udgiftsnedgang med ca. 10 Mill. Kr., til 56 Mill. Kr., hvoraf 33 Mill. Kr. falder paa Staten og 23 Mill. Kr. paa Kommunerne; altsaa, anvendt paa 1926—27, for Staten en Besparelse af ca. 6 Mill. Kr. og for Kommunerne af ca. 4,7 Mill. Kr. Desuden tilsigtede Lovforslaget at imødekomme den Kritik, som fra